

รายงานการประชุมวุฒิสภา

ครั้งที่ ๕

(สมัยวิสามัญ)

วันศุกร์ที่ ๓๑ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๕๑

ฉบับสำนักงานพิมพ์

ครั้งที่ ๑ ถึง ครั้งที่ ๕ (สมัยวิสามัญ) พ.ศ. ๒๕๕๑

(ก)

หน้า

ครั้งที่ ๕/๒๕๕๑ (วิสามัญ) ชุดที่ ๑ วันที่ ๓๑ ธันวาคม
๒๕๕๑

- (๑) กระตุ้ถาม เรื่องนโยบายการค้าต่างประเทศ ของ
นายบรรจง ศรีบุญ ๖ ๖
- (๒) พระราชกฤษฎีกาบังคับมีประชุมวิสามัญแห่งอุทมิสภา
และสภาผู้แทน พ.ศ. ๒๕๕๑ ๗ ๑

รายงานการประชุมวุฒิสภา

ครั้งที่ ๕/๒๔๘๑ (วิสามัญ) ชุดที่ ๑

วันศุกร์ที่ ๓๑ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๔๘๑

ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๑๔.๒๐ นาฬิกา

ประธานวุฒิสภา : ฉันมีสมาชิกมาประชุม ๗๕ คน เป็นองค์ประชุมแล้ว ข้าพเจ้าขอเปิดประชุม เรื่องที่จะแจ้งให้ทราบไม่มี คือไปกระทำตาม เรื่องนโยบายต่างประเทศของนายบรรจง ศรีเจริญ

นายบรรจง ศรีเจริญ : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ต่อถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ ดังต่อไปนี้

เนื่องด้วยปรากฏว่า มีอาณาประเทศหลายประเทศโดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศในภาคพื้นทวีปเอเชียเรา ได้พากันแสดงความเห็นออกเห็นใจประเทศสาธารณรัฐอินโดเนเซียในการที่ประเทศฮอลันดาบุกกรุกย้าย และจับกุมมุขบรูชของประเทศสาธารณรัฐอินโดเนเซีย และบางประเทศเพื่อนบ้านของเรา ถึงกับได้แสดงปฏิกิริยาไม่คบค้ากับชาวฮอลันดา แต่สำหรับประเทศไทยมิได้แสดงท่าทีในเรื่องนี้แต่ประการใด ฉะนั้นจึงขอถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศว่า

๑. รัฐบาลมีนโยบายการต่างประเทศในกรณีนี้อย่างไร
๒. ถ้าจะมีนโยบายแสดงออกด้วยประการใดแล้ว จะเป็นการเห็นอกเห็นใจฮอลันดาหรือสาธารณรัฐอินโดเนเซีย
๓. ในฐานะที่เราเป็นสมาชิกของยูโน ถ้าจะไม่แสดงออกแล้วเป็นเพราะเหตุใด

ท่านผู้เป็นประธาน นอกจากนั้นข้าพเจ้าขอชี้แจงสักหน่อยว่า เจตนารมณ์ของข้าพเจ้า ในการตั้งกระทู้ถามนี้ก็มีเพียงประการเดียวคือใครจะขอทราบนโยบายการต่างประเทศของรัฐบาลในกรณีอื่นใดเช่น ข้าพเจ้าไม่มีเจตนาเป็นอย่างอื่น ข้าพเจ้าถือว่าเมื่อข้าพเจ้าได้ให้ความไว้วางใจแก่รัฐบาลแล้ว ข้าพเจ้าก็พร้อมที่จะให้ความร่วมมือในการช่วยเหลือให้รัฐบาลได้บริหารกิจการแผ่นดินไปโดยความเรียบร้อยราบรื่น เพราะฉะนั้นในการตอบกระทู้ของข้าพเจ้า ขอได้โปรดตอบตรงไปตรงมาให้ข้าพเจ้าทราบชัดเจน เพราะว่าท่านเองก็ทรงไว้ซึ่งสิทธิ์ที่จะไม่ตอบได้อยู่แล้ว หากว่ามีเรื่องซึ่งเป็นการเสียหายแก่ประเทศชาติ

พล.ต.ม.จ. ปรีดีเทพยพงษ์ เทวกุล รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ : ข้าพเจ้าขอขอบใจท่านสมาชิกที่มีเกียรติที่ได้เอ่ยถึงความไว้วางใจในคณะรัฐบาลนี้แล้ว เรื่องขอให้ตอบตรงไปตรงมา ข้าพเจ้าขอเรียนท่านด้วยสุจริตใจว่า วิถีของข้าพเจ้านั้น ถัดการตอบตรงไปตรงมาเสมอ

ข้อ ๑. รัฐบาลเมื่อแรกเริ่มเข้าได้เคยแถลงนโยบายไว้ครั้งหนึ่งแล้วว่าในเรื่องการต่างประเทศจะร่วมมือของกิจการสหประชาชาติ เพราะฉะนั้นในกรณีพิพาทข้อต้นคาบิอันโตเนเซียคราวนี้ รัฐบาลก็ตั้งถ้อยนโยบายร่วมมือของกิจการสหประชาชาติอยู่นั่นเอง คือในขณะนั้นคณะมนตรีความมั่นคงของกิจการกำลังพิจารณาเรื่องอยู่ ในข้อถามต่อไปในเรื่องจำเรื่องเห็นออกเห็นใจกันนั้น ขอเรียนตอบว่ารัฐบาลนี้ไม่ยากให้มีการใช้กำลังในการระงับกรณีพิพาทใดๆ ไม่ยากให้มีการตั้งรับคบมือยิงกันอะไรกัน เรื่องเหล่านี้รัฐบาลไม่ประสงค์จะเห็นใจด้วยกันทั้งนั้น คือขอยากจะให้ช่วยด้วยกันได้เป็นสุข

ในข้อ ๓ ทดถามว่าในฐานะที่เป็นสมาชิกขององค์การสหประชาชาติ

นั้น ที่ไม่แสดงให้เห็นจะหมายความว่าหรือแสดงคล้าย ๆ กับที่เพื่อนบ้าน
 เขาใจเช่นนั้นเป็นเพราะเหตุใดนั้น ได้ตอบแล้วว่าเพราะประเทศไทยเราเป็น
 ส่วนหนึ่งขององค์การสหประชาชาติ เพราะฉะนั้นเมื่อมีเจ้าหน้าที่คณะมนตรี
 ความมั่นคงซึ่งจะรู้เรื่องราวละเอียดต่าง ๆ ก่อน จะต้องพิจารณาถูกต้องว่า
 เป็นการระเมิดกฎบัตรสหประชาชาติแค่ไหน จะหาทางแก้ไขอย่างไร เรา
 นั้นเป็นส่วนหนึ่งและรัฐาฐานะของเราซึ่งเราจะต้องร้องพังก่อน ไม่เห็นมี
 เหตุอันใดที่จะไป ถูความแฉะ กำหนด การไปอย่างที่ท่าน มุ่งหมาย จะให้กระทำ
 เพราะฉะนั้นเราต้องดำเนินยกและพังก่อน

นายบรรจง ศรีเจริญ : การที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงต่าง-
 ประเทศได้ทรงกรุณาตอบนั้นยังไม่เป็นที่แจ่มแจ้ง แต่อย่างไรก็ตามข้าพเจ้า
 ขอซักว่าอย่างนี้ คือว่าการที่ท่านได้ทรงตอบว่าเราเป็นสมาชิกของสหประชา-
 ชาติเราจะต้องพังก่อน เหมือนกับที่ทราบกันอยู่แล้ว มี
 คำสั่งของคณะมนตรีความมั่นคง ให้ยึดสันติภาพยุติ และให้ปล่อยตัวมุช-
 บุรุษของอินโดจีนเสีย แต่ปรากฏว่ายึดสันติภาพยังไม่ปล่อยขังฝ่ายจีนไม่ได้ปล่อย
 ตัว นี้ก็ปรากฏว่าได้ฝ่ายจีนแล้ว เราจะแสดงท่าทีอะไรต่อไปอีกบ้าง นอกจาก
 ข้าพเจ้าขอซักว่า การที่ประเทศเพื่อนบ้านของเราได้แสดงออกไป เป็นต้น
 จำประเทศออสเตรเลีย อินเดีย ปากีสถาน พม่าและลังกา ในการต่อต้าน
 ยึดสันติภาพ ในฐานะที่ท่านเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงต่างประเทศ ท่านย่อม
 ตรวจสอบทั่ว ๆ โลก ท่านรู้สึกอย่างไรว่าเป็นการสมควรหรือไม่ในการที่
 ประเทศเหล่านั้นเขาแสดงอาการเช่นนั้นออกมา

พล ต.ม.จ.ปรีดีเทพยพงษ์ เทวกุล รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการ
 ต่างประเทศ : ในข้อที่ถามข้อแรกว่าเพียงวันฝ่ายยึดสันติภาพคืนคำสั่งแล้ว นี้ก็
 เป็นกิจวัตรของคณะมนตรีความมั่นคงยังไม่หมดไป เขาคงตั้งผู้แทน และเขา
 คงจะพิจารณาต่อไปว่าจะให้มีปฏิบัติการอย่างไร คือไปท่านว่าทำไมไม่ปฏิบัติ

ท่านนักหรือว่าเราบอกอะไรแล้วเขาจะจัดการทันที นั่นเขาไม่ประเทศ-ใหญ่ๆ แล้วเขารู้เรื่องราวหมด มีปัญหาต่างๆ ก็แสดงดังนี้ ท่านนักหรือว่าเราทำอย่างไรฐานะของเราพูดอะไรแล้วเขาจะ ปฏิบัติตามในข้อที่เกี่ยวกับประเทศเพื่อนบ้านของเราทำลงไปนั้นเป็นกิจของเขา เรามีฐานะเป็นประเทศอย่างไร เราก็ต้องดำเนินกึ่งประโยชน์ของประเทศชาติเป็นใหญ่ไม่ใช่เอาอารมณ์ทำอย่างนั้นอย่างนี้ เรามีหลักเกณฑ์ที่จะต้องรักษานโยบายเป็นเพื่อนบ้านที่ดีกับเพื่อนบ้านใกล้เคียง รักษาผลประโยชน์ตามที่ทำได้ มีสัมพันธไมตรี ไม่ใช่ถูกชนทำอย่างนั้นอย่างนั้นแล้วก็ไม่ได้อะไรเลย

นายบรรจง ศรีจรูญ : ปัญหาเรื่องมนุษยธรรมและสันติภาพของโลกนั้น หากได้ขึ้นอยู่แก่การที่เราจะพิจารณาโดยทั่วๆ ไป ไม่ใช่เพียงเราที่ทราบแต่ที่ว่าประเทศยอตนาคาเป็นค่างดังของยูนิ และการที่เราจะปฏิบัติคือไป เราจะต้องรับค่างดังของยูนิก่อนกระนั้นหรือ หมายความว่าเราจะไม่ยอมทำอะไร จนกว่าฝ่ายไหนจะชนะกระนั้นหรือ เรื่องเช่นนี้เป็นผลเสียหายแก่ประเทศชาติได้ ข้าพเจ้าพูดเช่นนั้นไม่ได้หมายความว่าจะให้รัฐบาลแสดงอะไรออกไป แต่ถ้าเราแสดงอะไรออกไปแล้วจะเป็นการเสียหายแก่ประเทศชาติอะไรของเรามั่งหรือไม่

พลต.ม.จ. ปรีดีเทพยพงษ์ เทวกุล รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ : เรื่องมนุษยธรรมอะไรต่างๆ นั้น รัฐบาลก็ได้พิจารณาไปถึง และได้ถือถ้อยคำตอบในข้อ ๒ แล้วว่าเราไม่สนับสนุนการใช้กำลัง เราก็เห็นใจด้วยกับทุกฝ่าย ถ้าท่านระลึกลงข้อ ๒ ที่ข้าพเจ้ากล่าวถึงข้อซึ่งเกี่ยวกับมนุษยธรรมนั่นเอง ส่วนเรื่องการจะแสดงท่าทีอะไรออกไปนั้น ข้าพเจ้าก็ได้ตอบแล้ว ว่าคณะมนตรีความมั่นคงเขาแนะนำแล้วว่าขอให้ดำเนินการหรือทำการอย่างหนึ่งอย่างนั้น ก็เมื่อยังไม่มามีรายละเอียดอะไรมา เราจึงรู้ตามข่าวหนังสือพิมพ์เท่านั้น ผู้แทนข่าวของเราที่อินโดนีเซียก็ไม่มี ส่วนข่าวจากหนังสือ

พิมพ์อมเรากูรูได้แน่ไม่ได้แน่แต่จะเป็นฝ่ายใด เราจึงจะไปหาความจริงที่แท้ไม่ได้ ส่วนการที่เราจะคิดทำอะไร นี่ท่านคนหนึ่งซึ่งพิมพ์พิกเก็ตเห็นได้ว่าเป็นเรื่องของเขา เราไม่ได้รู้เรื่องของเขาดังนั้นจะนำมาวินิจฉัยได้ เราจึงได้ยินแต่หนังสือพิมพ์ เพราะฉะนั้นรัฐบาลก็ยังไม่อยู่ในฐานะที่จะจัดการอย่างไรก็ได้เรียนมาแล้ว

นายบรรจง ศรีเจริญ : เนื่องจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศได้ทรงตอบมาว่าท่านยังไม่รู้อะไร ต่อกอกจากข่าวหนังสือพิมพ์ เช่นนี้ข้าพเจ้าจะชักข้อไปก็เกือบจะไม่มประโยชน์อะไรเลย จะเห็นได้ว่าการทำงานทรงตอบแสดงว่าท่านไม่ได้สนใจต่อประเทศใกล้เคียง และท่านไม่ได้รับข่าวสารการใด ๆ จากเครื่องมือของท่านจากประเทศใกล้เคียงแล้ว ก็เป็นการไร้ประโยชน์ที่จะชักข้อไปว่าควรจะทำอย่างไร

พล.ต. ม.จ. ปรีดิเทพย์ศรี เทวกุล รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ : คือความจริงก็ได้บอกแล้วว่า รัฐบาลนั้นก็เห็นออกเห็นใจด้วยกับทุกฝ่าย แต่เครื่องมือที่จะให้รู้ ท่านก็รู้แล้วว่า ประเทศเราไม่มีทูต หรือกงสุลอยู่ทุกแห่ง และสาธารณรัฐอินโดจีนซึ่งก็ยังไม่ได้เชื่อมสัมพันธ์กับประเทศเราจนถึงกับจะมีใครมาแจ้งให้รู้เหตุการณ์ละเอียดได้ สิ่งที่เราได้รู้จากหนังสือพิมพ์เท่านั้น ส่วนในข้อสันตภาพเหมือนกัน เขาก็เพียงแต่โทรเลขมาบ้างเล็กน้อย ๆ ก็เพื่อประโยชน์ของฝ่ายเขา เพราะฉะนั้นมันก็ไม่เห็นเอกสารที่จะชี้ให้เห็นหรือพิจารณาให้ถ่องถ้วนนั้นได้ เรื่องเครื่องมือที่ฉันใจอยู่เองไม่ใช่เราตั้งคณะทูตแบบแยกไปทั่วโลก อดทราบก็จากก็ยังไม่ได้จะไปยึดหลายประเทศที่เรายังไม่คิดจะไป เพราะฉะนั้นเราถ้าเห็นยกเสมอ เมื่อคณะมนตรีเขาแนะนำอย่างไรและโดยที่รัฐบาลนี้ได้ถือว่านโยบายเราคงปฏิบัติการณ์ร่วมกันเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันให้เป็นผลสำเร็จเพื่อสันติสุขของโลกต่อไป แต่ประเทศ ๒ - ๓ ประเทศทำเช่นนั้นก็จะไรไม่ได้ ก็ตั้งกองดูแลเหตุการณ์

ประชาชนวุฒิสภา: ครบ ๓ ครั้งแล้ว มีพระราชกฤษฎีกาปิดสมัยประชุม

พระราชกฤษฎีกา

ปิดสมัยประชุมวิสามัญแห่งวุฒิสภาและสภาผู้แทน

พ.ศ. ๒๔๘๓

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช
คณะองคมนตรี ในหน้าที่คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

รังสิต กรมขุนชัยนาทนเรนทร

ของกฎ

ชานันวิติ

มานวราชเสวี

ออกตรวจรับ

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๔ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๘๓

เป็นปีที่ ๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

โดยที่ทรงพระราชดำริว่า ตามที่ได้ตราพระราชกฤษฎีกาเรียกประชุมวิสามัญแห่งวุฒิสภาและสภาผู้แทน พ.ศ. ๒๔๘๓ ไว้เมื่อวันที่ ๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๔๘๓ นั้น บัดนี้จะสิ้นปีปฏิทินลง สมควรที่จะปิดประชุมได้แล้ว

พระมหากษัตริย์อภัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชกฤษฎีกาปิดสมัยประชุมวิสามัญแห่งวุฒิสภาและสภาผู้แทน พ.ศ. ๒๔๘๓ ในวันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๘๓

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

ที่ประชุมรับทราบ

ประธานวุฒิสภา: หม่อมเจ้าจรูญศักดิ์กฤษณามณี

กรมราชเลขาการตรวจรายงานการประชุมวุฒิสภา

พระยาเมธาธิบดี	ประเสริฐ ปัทมสุคนธ์	ผู้ตรวจรายงาน
น.อ. ม.จ. พรปรีชา กมลาคัน รัตน.	ประสิทธิ์ ศรีสุชาติ	„
พระยาธมมัตถวิบูลย์	สุรินทร์ ถังถาวร	„
พระยาภะรตราชา	สุพันธ์ จิตรภักดิ์	„
พระยาประชาศรียศรเทศ	โสมเสถา ถังถาวร	„
พระยาอรรถกรมมณุตม์	พิพัฒน์ เอกะโรหิต	„
	อารีรัตน์ ตูบุญ	„
	ศิริ มนโคตรเดชะ	„
	โชค คุปตะวาทีน	„
	อุดม พลตยตั้งวาทย์	„
	ประภัสร์ จันทามัย	„
	เด็ก จารุณี	„

เจริญ บัณฑโร

ศรีธรรมมาธิเบศ

เลขาธิการวุฒิสภา

ประธานวุฒิสภา

พิมพ์ที่กองการพิมพ์
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
โทร. ๒๔๔๑๕๕๕